

Bono van *de lage landen*

Hij heeft hetzelfde doel als de U2-zanger. Bløf-bassist Peter Slager wil zijn publiek bewust maken. **Met zijn liedjes én binnenkort ook met zijn documentaire.**

tekst **Marije Ravelli**
illustraties **Villadinamica**

'Van nature ben ik een nuchtere Zeeuw, maar hoe ouder ik word, hoe meer ik open sta'

Liedjes schrijven, bassen, filmen, reizen. Peter Slager doet van alles. Toch noemt de Bløf-bassist zich geen alleskunner. 'Wie zegt dat ik het ook echt kan? Ik kan gewoon niet stil zitten.' Het liefst werkt hij in blokken. Het 'blok' schrijven is net afgerond. 'Dat was echt niet normaal, ik had een schrijfkick van langer dan een jaar!' 'Het is niet moeilijk om te zien dat de voorraad langzaam op raakt.' Zo begint het eerste nummer van het nieuwe Bløf-album dat in het voorjaar van 2009 uitkomt. 'Maar misschien is dat wel goed.' Verklapt Peter de volgende zin van het liedje. 'Eigenlijk gaat dit liedje niet over duurzaamheid, maar dat de fossiele brandstoffen langzaam op raken is wél een feit. En misschien is dat wel goed.' Slager is niet bang voor deze deadline van de natuur. Hij ziet het als een uitdaging, een impuls om nieuwe oplossingen te vinden. Zijn credo: zolang het je niet verlamt van angst is het goed. Daarom houdt hij niet van de

films van Al Gore of Di Caprio. 'Natuurlijk hebben zij grote problemen op de kaart gezet en dat is belangrijk. Maar ik vind het niet de beste manier om op de angst van mensen in te spelen.'

EIGEN DOCUMENTAIRE

Het gerucht gaat dat Peter Slager zelf aan een documentaire werkt. Hij heeft eerder geregisseerd. Voor het vorige album, Umoja, maakte de band een wereldreis. En in verschillende landen werden de nummers opgenomen. Het was een bijzondere reis die ze ook op film hebben vastgelegd. Het regisseren werkte aanstekelijk voor Slager. En het was voor hem al snel duidelijk waar de volgende docu over zou gaan... Over zijn grote liefde: Tibet. In dat blok zit hij nu.

'Opeens realiseer ik me wanneer het is begonnen! Het komt door de strip: Kuifje in Tibet. Daar hield ik een romantisch idee aan over, 'van monniken op een berg'. Van nature ben ik een nuchtere Zeeuw, maar hoe ouder ik word, hoe meer ik ervoor open sta. Ik zei vroeger altijd dat reïncarnatie klinkklare onzin was, daar kom ik langzaam op terug. Alleen al als denkconcept vind ik het erg aantrekkelijk.'

PETER DE JOURNALIST

Door zich te verdiepen in de cultuur leerde Peter meer over de Tibetaanse situatie. Hij is daarom al jaren donateur van de International Campaign for Tibet (ICT). Maar is hij ooit in Tibet geweest? 'Nee. Wel bijna! Het stond 7 jaar geleden op de planning. Ik zou met mijn vriendin gaan. Maar toen was ze opeens zwanger!'

Tijdens de reis voor Umoja bezocht de band Bhutan (land in Azië dat in de Himalaya ingeklemd ligt tussen China, Tibet en India, red.), waar veel Tibetaanse vluchtelingen zijn gestrand. 'Toen drong het pas echt tot me door. Het is echt belachelijk hoe structureel de Chinezen het cultuurged vernietigen, en niet alleen in Tibet hoor, ook in China zelf.'

De eerste beelden voor zijn documentaire over Tibet zijn geschoten in India, Dharamsala, net over de grens van Tibet. De Tibetaanse vluchtelingen die daar 'wonen' hebben vrijwel allemaal een helse tocht achter de rug. Ze komen te voet over de Himalaya langs glibberige bergpaden, door ijskoude bergstromen en over uitgestrekte sneeuwvlaktes. Overdag in de brandende zon, 's nachts in de ijzige kou. 'Ik heb er zoveel nare verhalen gehoord. Van kinderen die door hun ouders aan hulptroepen zijn meegegeven om met hen de andere kant van de Himalaya te bereiken. Ik sprak er een jonge monnik die de overtocht maakte omdat hij wilde studeren in India. Onderweg raakte hij sneeuwblind. Zijn toekomst ziet er nu heel anders uit.' Hier komt de Peter Slager van de jonge jaren naar voren, uit de tijd dat Bløf nog niet bestond en hij journalist was. Hij wil verhalen verzamelen en die aan Nederland vertellen met zijn documentaire. 'Want hoe meer mensen weten wat er gebeurt hoe groter de kans is op verbetering van de situatie in Tibet.'

ALLES OM NIET

Eén verhaal heeft Peter al verteld. Hij schreef de benefietsingle voor het festival Ticket for Tibet: 'Als je ooit nog eens terug kan'. Hoe heeft hij dit ervaren?'

'Als een voorrecht. Niet alleen Nederlandse artiesten (o.a. de zanger van Racoon en de gitarist van Kane, red.) werkten belangeloos mee, maar ook een Tibetaanse zanger en een volledige technische crew. Dat is toch prachtig, dat je in

Even over muziek. Peter Slager is een muzikale veelvraat. Hij noemt The Counting Crows meerdere malen. 'Dat zij van invloed zijn op onze muziek is natuurlijk wel te horen. Verder: Tom Bexter, Scott Matthews, het hele Beatles-oeuvre blijft natuurlijk staan als een huis, bepaalde platen van de Smashing Pumpkins... en Jeff Buckley niet te vergeten!' Van de muziek van nu draait hij het liefste Pete Yorn, David Gray, Joan as a Police Woman en Anthony and the Johnsons.

Maar wanneer kunnen we een nieuw album van Bløf verwachten? 'In oktober verschijnt het eerste album van een tweeluik, met de toepasselijke naam: Oktober. Deel 2 verschijnt april 2009. Laat zich raden hoe dat album heet. Juist: April.' De bassist legt uit dat een dubbelalbum niet meer van deze tijd is, vandaar een tweeluik met een tussenpose. 'We leven in het downloadtijdperk. Dat heeft tot gevolg dat muzikanten minder cd's verkopen én dat liedjes per stuk worden gedownload. 'Het album als kunstwerk in zijn geheel raakt verloren. Daarom houden we het zo compact mogelijk. Je moet zoveel mogelijk hitjes maken en niet te veel op het publiek loslaten.' In het verleden heeft Bløf die fout wel gemaakt, denkt Peter. 'Eén ding is duidelijk, niemand koopt nog de cd met de meeste nummers erop.'

'Het klinkt heel goor, maar uit stront kun je energie halen'

PETER SLAGER FACTS

- 1969 Geboren: Dreischor, Zeeland
- 1991 Richtte Bløf op (quote: 'Die naam slaat helemaal nergens op, we wilden een naam die kort was, dan sta je groot op de posters. Dat streepje hebben we er voor de grap een keer doorheen gezet en is nooit meer verdwenen')
- 1998 Eerste Bløf hit met Liefs uit Londen
- Daarna: 8 productieve jaren met de albums: Helder, Watermakers, Blauwe Ruis en Omarm
- 2006 Cd Umoja met een opnameperiode van 3 jaar! De band vloog de hele wereld over en nam op verschillende plekken een nummer op
- 2007 Umoja Live: Een Manier Om Thuis Te Komen, Peter Slager regisseerde de film
- 2007 Cd Platinum
- 2007 Single Alles is Liefde. Titelsong van de gelijknamige film

Nederland nog mensen kunt mobiliseren om een single te maken. Alles om niet!

De volledige opbrengst van de single ging naar 3 nonnen die Peter Slager in Dharamsala heeft ontmoet. 'Het verhaal van deze meiden is verschrikkelijk. Zij werden jarenlang gemarteld en verkracht in een Chinese gevangenis na het zingen van een protestlied tegen de Chinese overheersing van Tibet. Waarschijnlijk was het gewoon een pro-Tibetaans lied, maar dat is in hun ogen hetzelfde. Eenmaal op vrije voet in China was het moeilijk om een normaal bestaan op te bouwen. Alles wat ze probeerden - het starten van een restaurantje bijvoorbeeld - werd gedwarsboomd door de Chinese politie. Dus vluchtten ze naar India.'

Vervolgt: 'Sommige jongeren in Dharamsala hebben hun thuisland nog nooit gezien. Ze hebben heimwee naar een land dat ze kennen uit de verhalen van hun ouders en grootouders. Dat

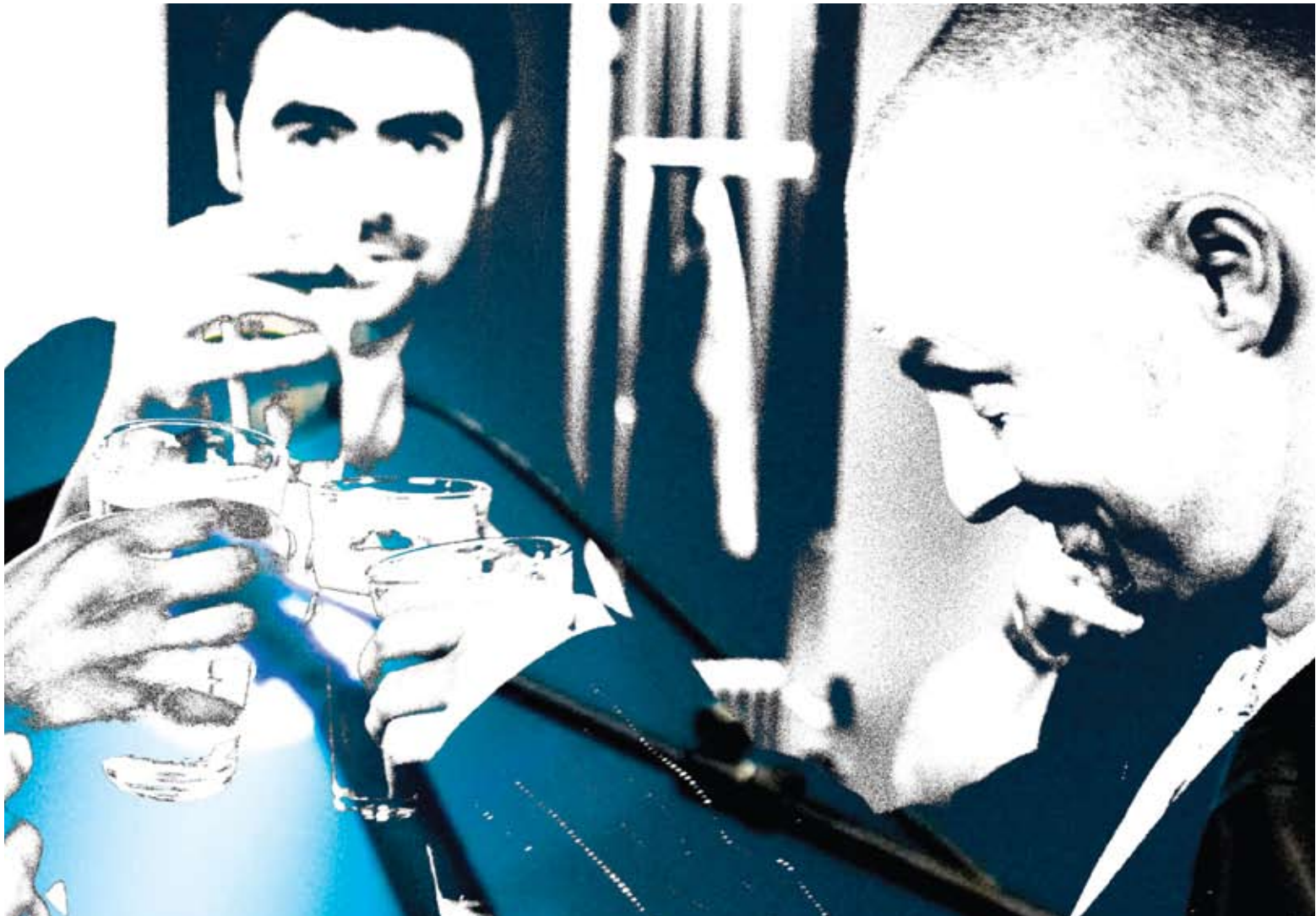
kunnen ze prachtig verwoorden in gedichten en muziek. Maar het is zo triest, want als ze ooit terug keren, zullen ze niet het land van hun ouders terugzien. Het land wordt momenteel verwoest.'

Of de band niet gek wordt van zijn liefde voor Tibet? Absoluut niet. 'Elk bandlid heeft zo zijn ding. Tibet is mijn stokpaardje. Maar in iedereen schuilt een idealist. Bas (toetsen) bekommert zich om het Bløf-klimaatfonds. Paskal (zang) probeert het kleinschalig te houden. Het is vooral zijn wens om kleine persoonlijke projecten in de arm te nemen, zodat het effect van de inzet controleerbaar is. We waren bijvoorbeeld op een duurzaamheidsbeurs om onze T-shirts te promoten. Daar had hij mensen ontmoet die biotoiletten naar derde-wereldlanden brachten. Het klinkt heel goor, maar uit stront kun je energie halen! En Norman (drums) is de link naar het restaurant Umoja waaraan wij ons verbonden hebben. Zijn zus en zwager zijn dit eerlijke restaurant gestart.'

Er is één persoon aan wie hij het niet kan vragen. Peter verloor een vriend en de drummer van zijn band, door een motorongeluk. 'Dat is alweer 7 jaar geleden. Ik vraag me wel eens af wat Chris ervan zou vinden. Hij vond altijd dat we gewoon voor de muziek moesten gaan, en niet te veel moesten lullen. Misschien zou hij me wel helemaal verrot schelden. Alhoewel, ik had 'm waarschijnlijk wel van het belang van deze zaak kunnen overtuigen...'

DUURZAAMHEIDSBAND

Bløf is dus doordrenkt van duurzaamheid. Sinds dit jaar verkopen ze alleen nog maar eerlijke T-shirts. Dat doen zij met de hulp van Made-By, het label voor duurzaam geproduceerde mode. De hele keten van de T-shirts is bekend, dat wil zeggen dat bekend is waar de katoen vandaan komt, hoe het wordt verscheept naar de fabriek en hoe de arbeidsomstandigheden daar zijn. Ga zo maar door. Made-By heeft het allemaal uitgezocht en zo kan Bløf met recht zeggen dat zij milieu- en mensvriendelijke shirts verkopen. Toe maar! En sinds de wereldreis die Bløf maakte voor Umoja, doneren zij 10 euro per uitgestote ton CO2 aan Trees for Travel. Klinkt goed, maar Peter Slager ontdekte dat dit niet altijd zo integer is. Het schijnt dat er mensen in Oeganda van hun land verjaagd worden omdat onze bomen daar geplant moeten worden! 'Daarom stoppen we ook nog eens 15 euro per ton CO2 in ons eigen klimaatfonds. En van elk concertkaartje dat we verkopen doneren wij 50 cent. De opbrengst investeren we in duurzaam-

**'Ik probeer
mijn publiek
bewust te
maken, net
als Bono zijn
publiek'**

heidsprojecten die we zelf selecteren. Misschien wel in Tibet of in één van de landen die we tijdens onze reis hebben bezocht.'

DUTCH BONO?

'Pas noemde iemand mij de Nederlandse Bono. Nu ben ik geen Ierse, predikende katholiek, maar stiekem is ons doel wel hetzelfde. Ik probeer mijn publiek bewust te maken, net als Bono zijn publiek.'

En dat bewust maken betreft alleen duurzaamheid? Of is er meer? 'Het komt erop neer dat we als Bløf de invloed gebruiken die we hebben. We boeken bewust kleine bandjes in ons voorprogramma. En ik vertel zoveel mogelijk mensen over Tibet. Als iedereen doet wat binnen zijn bereik ligt, komen we een heel eind. Volgens mij is het gewoon een kwestie van volhouden. Als je lang genoeg wacht met het ondernemen van actie, kun je straks niet anders dan rekening houden met mens en milieu. Want uiteindelijk trekt die duurzaamheid toch aan het langste eind!' Besluit met vaderlijke bezorgdheid: 'Ik heb ook kinderen, en de vraag is: hoe laat ik het hier straks voor die gasten achter?'